Postal de Bangkok

Per EulaliaT el dc., 22/08/2018 - 17:49

Aquests són temps de vacances i descans. És agradable conèixer els destins que escullen família i amics i a través del seu relat del viatge aprendre d'altres cultures i indrets. Enguany he tingut la oportunitat de viatjar cap al sudest asiàtic, concretament a Tailàndia. País que deu estar molt de moda perquè en els 15 dies que ha durat el viatge us asseguro que he sentit parlar català pels carrers de Bangkok més d'un cop! L'esperit català és viatger, en dono fe!

De tot el que he descobert, en aquest article voldria parlar de la capital, de Bangkok. Una ciutat de vuit milions de persones considerada com la Venècia d'Àsia degut als seus canals alimentats pel riu Chao Phraya. Com ja es podria imaginar, una ciutat de contrastos. Gratacels colosals al costat de llars ben humils. Tecnologia punta al costat de carretons impulsats per la força de les cames del conductor. Sensació de dues ciutats que conviuen com bonament poden: la tradicional, dels tailandesos a peu de carrer amb rentes humils, i la moderna, fruit de la influència xinesa i occidental, oberta a un turisme que ben bé podria ser el de certes poblacions de la Costa Brava.

La religió budista és present arreu amb els seus temples i figures de Buda gairebé a cada cantonada. També els altars que tots els tailandesos tenen a casa o a les oficines i que cada dia cal arreglar amb flors noves o oferint un plat de menjar a la divinitat. També sorprèn la presència de la monarquia, ja que la ciutat està plena de fotografies del rei i la reina als qui reverencien. De fet, quan la comitiva monàrquica es desplaça per la ciutat, el tràfic s'atura i els vianants també. Ells tenen absoluta prioritat. O, el ritual de les set de la tarda, quan a través dels altaveus dels começos s'escolta l'himne tailandès i es para l'activitat per cantar-lo amb la mà al cor.

D'entre totes les cares de Bangkok, també n'hi ha una de tèrbola: la de la prostitució. Us confessaré que a totes les guies que vaig consultar per moure'm per la ciutat, s'especificava que la prostitució es concentra a un barri que vaig decidir no trepitjar conscientment. Tot i això, per més que volgués defugir d'aquesta realitat, malauradament me la vaig trobar en més d'una ocasió. Criatures que us ben asseguro que no tenien la majoria d'edat donant voltes amb calces entorn unes barres al ritme de la música. Criatures adolescents asssegudes al carrer en grupets de 15 o 20 esperant que la "mestressa" els aconseguís un client. I probablement, el més tèrbol de tot, homes europeus, americans i japonesos de més de 50 anys caminant pels carrers de Bangkok a la recerca del que s'ha anomenat turisme sexual.

Tot i que aquesta prostitució aparentment està normalitzada a Bangkok i que la policia passeja per aquests carrers sense fer res, penso que clama al cel. Clama al cel com es fa a Tailàndia allò que no es pot fer a Japó, Alemanya, Anglaterra o Estats Units. Sembla que una nena tailandesa és diferent a una nena de Chicago. Una menor occidental gaudeix de més protecció que una menor asiàtica. Vergonyós i trist xocar de front amb aquesta realitat.

Dèiem que Bangkok és una ciutat de contrastos. I crec que és ben cert: al costat de la cordialitat i l'etern somriure hi ha una cara tèrbola i fosca. Les dues conviuen sense esclarafalls i potser això és el que més m'ha sorprès. En aquesta ciutat, la viatgera constata clarament la llum i l'ombra. No cal buscar, la ciutat t'ho mostra sense embuts, amb naturalitat, amb sinceritat.